

ske statsborgere gifter sig og skal have familiesammenføring.

Mig bekendt er det da er et stort problem for integrationen af tyrkerne f.eks. i Ishøj, at 60 ud af 62 ægteskaber i tredje generation er indgået med folk fra Tyrkiet, som er bosiddende i Tyrkiet, som herefter skal familiesammenføres til Danmark. Det er da et stort problem at få dem hevet ud af den kultur, de er i, og gjort dem til en del af det danske samfund. Der er da masser af sådan nogle eksempler, man kunne hive frem som svar, og der savner jeg svar fra fru Lene Espersen.

Så synes fru Lene Espersen, at det er decideret frækt, at jeg kan finde på at læse i Ritzau og i Jyllands-Posten, hvad den konservative partiformand har ment om det spørgsmål, vi diskuterer i dag. Jamen jeg indledte faktisk hele den her debat med at forklare også fru Lene Espersen, hvis hun var her til stede i salen på det tidspunkt, at min baggrund for at lave den her debat var at få klarhed over partiernes holdninger, fordi der i februar herskede total uklarhed om det.

Da var det afgørende nye, hr. Bendt Bendtsen kom med, også i forhold til Venstre, at man ikke bare sagde, at man ville bruge forbeholdet aktivt til at undgå familiesammenførselsreglerne, men sagde, og nu citerer jeg – det kan så være et fejl-citat; jeg har forstået på Ritzau, at det ikke er det, men det kan jeg jo blive belært om – »Hvis der bliver lavet noget, som er os dybt imod på dette område, så vil jeg da ikke afvise, at det vil betyde, at min stillingtagen«, altså til forbeholdet, »er anderledes til en ændring i den sidste ende«.

Er det et fejl-citat? Er det det, der er tale om her?

(Kort bemærkning).

Helge Bo Jensen (EL):

Nu er det jo altså desværre sådan, at et fort er et fort, et Fort Europa er et fort, uanset hvor murene går, uanset hvor stort det er. Så det afgørende er, hvordan man behandler omverdenen. Og det er dér, vi ser en lang række faresignaler. Man gør alt, hvad man kan for at bremse strømmen af flygtninge og asylansøgere udefra til EU-området, og det kan man, uanset hvem der har spritnye hjerneceller eller ej, læse om så sent som i Politiken i dag, at EU optrapper indsatsen for at standse strømmen af såkaldt illegale indvandre-re, der kommer ind i EU via Balkan; f.eks. udstationeres officerer rundtomkring for at forebygge, som man siger.

Summa summarum: Man gør det vanskelige-re for folk, forfulgte mennesker, folk i nød at komme til Europa, og ganske mange af dem omkommer jo faktisk også på vej til Europa. Det er den udvikling, der er bekymrende, og det er da Fort Europa, der bliver bygget op.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu var det spørgsmål, som hr. Kristian Thulesen Dahl nævnte at jeg havde stillet, og bad om svar på, ikke helt dét, jeg havde stillet.

Jeg bad om at få en forklaring på, om det virkelig var et problem, at der hvert år var adskillige tusinde danske statsborgere, som giftede sig med udlændinge. Som sjettegenerationsindvandrere bliver jeg nødt til at spørge, om det virkelig er sådan, at jeg skal være flov over, at jeg har tipoldeforældre, som har været født i udlandet, og som jeg derfor skylder min tilstedeværelse her.

Så vil jeg godt sige om Kosovodiskussionen, at jeg kan glæde mig over, at den konservative ordfører også indimellem er næsten tæt på at diskutere substans og ikke kun form.

Jeg vil gerne spørge, hvordan Det Konservative Folkeparti stiller sig til forslaget fra EU om fælles regler for massetilstrømning af flygtninge, f.eks. som vi havde det i forbindelse med Kosovo, og som vi også havde det tidligere i 1990'erne fra Balkan. Hvordan stiller Det Konservative Folkeparti sig til, at vi får nogle fælles regler for, hvordan vi håndterer meget store pludselige tilstrømninger af flygtninge, som asylsystemerne i de forskellige lande simpelt hen ikke kan klare? Hvad siger Det Konservative Folkeparti til det? Det ville jeg være meget interesseret i at høre.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Fru Lene Espersen nævnte, at vi skulle være påpasselige med at overholde forbeholdene; det er vi ikke uenige i. Men hvor er problemet i det her tilfælde? Det retslige forbehold har den karakter, at vi selv har indflydelse på, om vi vil deltage på mellemstatsligt plan, men vi kan deltage på indholdet; der er ikke nogen begrænsninger med hensyn til, at vi kan deltage på indholdet.

Så jeg vil godt lige høre, hvor problemet ligger i den her forbindelse. Jeg mener ikke, at der er problemer i den her forbindelse med, at vi kan deltage, hvis vi vil. Vi kan bare ikke blive påbudt nogen ting, men vi kan deltage, hvis vi selv vil.